

زندگی نامه کیت پاپیت

(از بزرگان مدیریت نوآوری و سیاستگذاری علم و فناوری)

امیر بهبودی

«کیت پاویت^۱» در ۱۳ ژانویه سال ۱۹۳۷ متولد شد. دانشمند انگلیسی که در زمینه سیاست‌گذاری علم و فناوری فعال بود. او از سال ۱۹۸۴ تا لحظه مرگش، به‌عنوان استاد سیاست‌گذاری علم و صنعت در واحد سیاست‌گذاری علوم تحقیقات (SPRU) دانشگاه ساسکس فعالیت می‌کرد.

زندگی‌نامه

کیت پاویت در محله کرایه‌نشین، لندن بزرگ شد، و در زمان کودکی بیشتر زمان خود را در پناهگاه‌های بمباران هوایی به سر برد. او برای تحصیل در کالج ترینیتی، کمبریج بورس تحصیلی گرفت و در طول خدمات ملی، از او به‌عنوان یک خلبان شایسته نیروی هوایی سلطنتی یاد می‌شد. در کمبریج، در سال ۱۹۵۹ تا مهندسی خود را اخذ کرد و به‌عنوان محقق و پژوهشگر ارشد کالج ترینیتی بود. در بین سال‌های ۱۹۶۱ تا ۱۹۶۹، موفق شد دوره‌ای را در دانشگاه هاروارد در اقتصاد و سیاست عمومی بگذراند. سپس به سازمان همکاری اقتصادی و توسعه (OECD) در پاریس پیوست. در اوایل دهه ۶۰ میلادی، وی پیشگام در پیاده‌سازی تحقیقات سیاست‌گذاری، به‌ویژه در توسعه سیاست‌گذاری علم، مهندسی و نوآوری بود. در این زمان بود که همکاری مادام‌العمر خود را با کریس فریمن^۲، اقتصاددان بریتانیایی آغاز کرد، کسی که در حال توسعه دادن برخی از اولین آمار بین‌المللی تحقیق و توسعه بود. در سال ۱۹۷۱ پاویت پس‌از این که یک سال در دانشگاه پرینستون گذارند، به دانشگاه ساسکس رفت و از این پس به‌عنوان یکی از دانشمندان برجسته‌ترین پژوهشگران این دانشگاه شناخته می‌شد به‌طوری‌که برای ۳۰ سال پاویت در صف اول تحقیقات SPRU بود و نشان افتخاری «Causa» را از دانشگاه کامپلوتنز^۳ مادرید دریافت نمود.

کمک به سیاست علم و فن‌آوری

کیت پاویت پیشگام روش‌های جدید برای اندازه‌گیری نوآوری و تغییرات فنی است. وی همراه با پری پاتل^۴ و لوک سوئت^۵، به توسعه استفاده از حق انحصاری اختراعات (پتنت)، به‌عنوان یکی از شاخص‌های علم و فناوری پرداخت. در اوایل ۱۹۸۰، او همچنین توسعه، پاویت همراه با جان تاونسند^۶ و همکاران دیگرش، دست به ایجاد یک پایگاه داده جامع از نوآوری‌های معرفی‌شده در بریتانیا، از زمان پایان جنگ جهانی دوم نمود. این پایگاه داده توسط چند تن از پژوهشگران مورداستفاده قرار گرفت و هنوز هم نقطه عطفی در اندازه‌گیری نوآوری است. او همچنین با کمک روی راسول، به توسعه مدیریت نوآوری در تئوری و عمل پرداخت و به‌عنوان سردبیر مجله علمی سیاست‌گذاری تحقیقات منصوب گشت. او در زندگی خود شهرت

1. Keith Pavitt
2. Chris Freeman
3. Complutense
4. Pari Patel
5. Luc Soete
6. John Townsend

بسیاری را به‌عنوان تأثیرگذارترین فرد در نشر سیاست‌گذاری و مدیریت مطالعات علم، فناوری و نوآوری، به دست آورده است.

طبقه‌بندی پاویت

مهم‌ترین سهم و نقش پاویت در اقتصاد نوآوری، ارائه طبقه‌بندی خود از شرکت‌های نوآوری است. پاویت استدلال کرده است که منابع و مقاصد نوآوری بخش خاصی است و طبقه‌بندی وی با توجه به حاکمیت بی‌چون‌وچرا نوآوری صنعتی، در همه جای دنیا، نشان می‌دهد که شرکت‌ها را می‌توان به چهار دسته عمده تقسیم می‌نمود:

۱. شرکت‌هایی که تحت سلطه تأمین‌کنندگان هستند؛ به‌بیان‌دیگر آن دسته از شرکت‌هایی که مهارت‌های فنی خود را از تأمین‌کنندگانشان به دست می‌آورند. شامل شرکت‌هایی است که بیشتر به شکل سنتی تولید می‌کنند مانند: منسوجات و کشاورزی که بر نوآوری‌های خارجی تکیه دارند.

۲. تأمین‌کنندگان تخصصی، به‌خصوص در زمینه تجهیزات و سرمایه کالا که نوآوری را به شرکت‌های دیگر ارائه می‌دهند. بیشتر شرکت‌های تولیدکننده تکنولوژی برای فروش به دیگر شرکت‌ها هستند مانند: شرکت‌های تولید ماشین‌آلات تخصصی و ابزارهایی با تکنولوژی بالا، که سطح بالا و قابل دسترسی دانش ضمنی در آن‌ها وجود دارد.

۳. شرکت‌هایی که تحت سلطه مقیاس هستند؛ یعنی جایی که در آن نوآوری وابسته به مقیاس است؛ مانند بخش خودرو که منابع نوآوری ممکن است به هر دو شکل داخلی و خارجی با سطح قابل دسترس متوسط باشد.

۴. شرکت‌های دانش‌بنیان؛ که از طریق تحقیق و توسعه در آزمایشگاه‌های خود دست به نوآوری می‌زنند، از جمله صنایعی مانند داروسازی و الکترونیک تکیه می‌کنند و اختراعات ثبت شده پنهانی بسیاری دارند.

از طبقه‌بندی پاویت به‌طور گسترده‌ای در اقتصاد صنعتی و سیاست‌گذاری علوم کاربردی و همچنین آمار صنعتی استفاده می‌شود. در حال حاضر توسعه‌یافتگی اصلی بخش تولید، به‌طور فزاینده‌ای به خدمات اقتصادی منوط می‌شود.

میراث

کیت پاویت چهره بسیار مهمی است که همراه با مربی خود کریس فریمن، *SPRU* را به‌عنوان مرکز عالی بین‌المللی در حوزه مطالعات نوآوری تبدیل ساخت و در این راه به همکاری نزدیک با دیگر همکارانش در سایر کشورها پرداخت. او همکاری نزدیکی با اقتصاددان بلژیکی «لوک سوئت» و دانشمند ایتالیایی

«جیووانی داسی»^۷، داشت، همچنین لینک قوی فکری با اقتصاددان آمریکایی «ریچارد، آر. نلسون»^۸ برقرار کرده بود و تعداد زیادی مقاله با اقتصاددان هندی «پری پاتل»، نوشته است. او همچنین با اقتصاددانان نوآوری و دانشمندان سیاست‌گذاری علم، از جمله جورجیو سیریلی^۹، بن مارتین^{۱۰}، مایک هابدی^{۱۱}، یان مایلز^{۱۲}، لوئیجی ارسنیگو^{۱۳}، دانیل آرچیوی^{۱۴}، ژان فاگربرگ^{۱۵} و دیانا هیکس^{۱۶} همکاری کرده است.

در دوران بازنشستگی وی، همکارانش در بزرگداشت «کیت پاویت» کنفرانس بزرگی را با عنوان «چه چیزی در مورد نوآوری می‌دانیم؟» برگزار کردند. اما به‌طور ناگهانی چند ماه قبل از برگزاری کنفرانس پاویت در ۲۰ دسامبر ۲۰۰۲ درگذشت و کنفرانس ادای احترامی بزرگ، به زندگی و کارهای وی شد. دانشمندان مهمی در زمینه سیاست‌گذاری علم و فن‌آوری در بخش *SPRU*، دانشگاه ساسکس حضور داشتند؛ اما با این حال کتابخانه واحد تحقیقات سیاست علمی و آزمایشگاه "اکونومیا دیل اینوویژن" در دانشگاه فلورانس در ۱۲ تا ۱۵ نوامبر ۲۰۰۳ به نام او، نام‌گذاری شدند.

کتاب‌ها

کتاب «مدیریت نوآوری: یکپارچگی فناوری، بازار و تغییر سازمانی» به همراه جان، بسنت و جو تید.

کتاب «فناوری، مدیریت و سیستم نوآوری» به همراه ادوارد الگار، ۱۹۹۹

کتاب «اقتصاد تغییرات فناوری و تجارت بین‌الملل» به همراه جیووانی دوسی و لوک سوئت، ۱۹۹۱

-
- 7 . Giovanni Dosi
  - 8 . Richard R. Nelson
  - 9 . Giorgio Sirilli
  - 10 . Ben Martin
  - 11 . Mike Hobday
  - 12 . Ian Miles
  - 13 . Luigi Orsenigo
  - 14 . Daniele Archibugi
  - 15 . Jan Fagerberg
  - 16 . Diana Hicks